

Ματθίου τοῦ Κρητικοῦ Ἐπίσης ἀγνοοῦμεν καὶ τὸ ἔτος καθ' 8 ἐχειροτονήθη Λαρίσσης μητροπολίτης¹, καθὼς καὶ δποῖα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὡς προϊσταμένου τῆς Ἑλλαδικῆς ταύτης ἐξαρχίας. Ἀλλ' ἐὰν ἐλλείπουσιν αἱ περὶ τούτων ἀναγκαῖαι ἐνδείξεις, ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποχρώσας ἀρύμενοι ἀποδείξεις δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ἀδιστάκτως, διτὶ δὲ Ἱερεμίας καὶ πρὶν ἢ ἀνέλθῃ εἰς τὴν ὑπάτην τῆς δρυθοδοξίας περιωπὴν, ἐν ᾧ λαμπρότατα κατεδείχθησαν ἢ τε ἐν τοῖς διωγμοῖς καὶ τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις ἐγκαρτέρησις καὶ οἱ ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας θυμαστοὶ ἀγῶνες αὐτοῦ, ὑπὸ τῶν αὐτῶν διεφλέγετο αἰσθημάτων ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῇ τε δρυθοδοξίᾳ καὶ τῷ μετ' αὐτῆς σφικτότατα συνδεδεμένῳ Γένει. Οὐχ' ἡττον ὅμως καὶ τὸ ἐν τῇ Τουρκογραικῇ δεδημοσιευμένον ἔγγραφον τοῦ Ἱερεμίου, ὡς Λαρίσσης, ἵκανόν ἐστι μαρτύριον τῆς ἐξιδιασμένης τοῦ ἀνδρὸς φιλογενείας².

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐπιτδαλιούχει τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον Μητροφάνης ὁ τρίτος, ἀνὴρ φημιζόμενος μὲν ἐπὶ πατείᾳ³, ἀλλ'

1. Κατὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα διεδέχθη τὸν Νεόφυτον, ὑπογραφόμενον ὡς Λαρίσσης ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς καθαρέσπειας Ἰωάσαφ τοῦ Β'. (1565.)

2. «Οἱ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιχρίται εὑρίσκομενοι εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, τιμιώτατοι ἄρχοντες, καὶ ἄπας ὁ τοῦ Κυρίου χριστώνυμος λαὸς, γάρις εἴη ἄπασιν καὶ εἰρήνη, ναὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ. Ὁ πρὸς ὑμᾶς ἐρχόμενος, δύναμιτι Φράγκος, ἐκ τῆς χώρας τυγχάνει Βούνιστας· δις τῇ ἀπειρίᾳ τοῦ ἀρχεπάκου ἐχθροῦ περιέπεστο γρέει ἀστρῶν τρισγιλίων, ἐπειὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ γέγονεν ἔγγυητῆς διά τινα, Ρίζου δύναμιτι, μέλλοντα ὑπὸ τῶν ἔξα κρατούντων ἀπολέσθαι. Οὗτινος ἀποθανόντος, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὸν δίον ἀπολιπόντος, αὐτὸς ἀντ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν δανειστῶν κρατεῖται. Διὸ μὴ ἔχων αὐτὰ δοῦναι ὑπὸ τῆς ἄγαν πενίας, ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς τους ἐλεήμονας καὶ φιλοπτέλχους χριστιανούς. Διὸ βοηθήσατε καὶ ἐλεήσατε αὐτὸν, ὃ μὲν πολὺ. ὃ δὲ δόλιον, ἔκαστος κατὰ τὴν ἰδίαν ὑδάναν καὶ ἀγαθὴν προσάρεστιν, ἵνα αὐτὸς μὲν διὰ τῆς ὑμετέρας συνυφρομῆς δυνηθῇ τοῦ βαρυτάτου χρέους ἀπαλλαγῆναι, ὑμεῖς δὲ τὸν μισθὸν ἐν τοῦ μισθαπόδου καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ ἐκτανταπλασίου λείψεσθε, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον κληρονομήσητε· οὐδὲ ἡ γάρις καὶ τὸ ἀπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν. τὸ Λαρίσης Ἱερεμίας. τὸ Δημονίκου καὶ Ἰελασσῶνος Δαμασκηνός.» Κάτωθι ἔξεικον ζεταῖ τὸ μολυδόδοσουλλον τοῦ Ἱερεμίου φέρον ἐν μὲν τῷ θυρεῷ τὰ γράμματα ΙΕΡΕΜΙΑΣ, ἐν δὲ τῇ περιφερείᾳ οἱ ΛΑΡΙΣΣΗΣ. Σὺν τούτῳ δημοσιεύεται καὶ ἔτερον γράμμα τοῦ Ἱερεμίου συνιστῶντος τῷ πατριάρχῃ χριστιανόν τινα Δρόσον, ἔξαιτούμενον ἵνα μετάσχῃ ἢ σύζυγός του τῆς κληρονομίας τοῦ πρώτου αὐτῆς ἀνδρός.

3. «Vir est humanissimus, simulque gravis.» Gerlachius (Turco-graecia, σελ. 212.)

